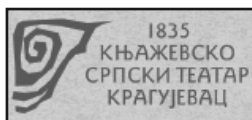

ФЕСТИВАЛ

ЛИСТ 53. ФЕСТИВАЛА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ "ЈОАКИМ ВУЈИЋ", ПИРОТ, БРОЈ 5. 17. МАЈ 2017.

ВЕЧЕРАС НА ФЕСТИВАЛУ

ШАБАЧКИ "РЕВИЗОР ЗА ЈУГОИСТОК"

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА

 <p>МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА</p>	 <p>ЗАЈЕДНИЦА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ</p>	 <p>ГРАД ПИРОТ</p>
 <p>НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПИРОТ</p>	 <p>МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ</p>	

РЕДИТЕЉКА ПРЕДСТАВЕ „КИР ЈАЊА“ ДРАГАНА
ВАРАГИЋ О СВОМ ЧИТАЊУ ОВОГ ДЕЛА

Од комедије до трагедије на крају

“Надала сам се да ће испасти неко ново читање, надала сам се да је то другачија поставка Кир Јање као што је до сада била. Било би ми драго да се прочита овај распон од једне комедије до једне трагедије на крају”, каже редитељка крагујевачког „Кир Јање“ Драгана Варагић.

Каже да су покушали да извуку једну причу не о судбини која је уништила Кир Јању или његов карактер, него о једном друштву без морала, лажних идентитета, где се не препознају више ни пријатељи ни сарадници, где се више не може тачно ни на кога ослонити.

Изјавили сте раније да вам је крај био интересантан и последње реплике код Стеријиног “Кир Јање”. Зашто?

-Крај ми је интересантан зато што је ово и даље тај језик којим Кир Јања говори, тај искварени српски језик. Мој је осећај био да у овој трагедији на крају која се дешава данас тај језик стоји, не смета ми, не води ме у другу причу, не задржава ми неке друге. Пребацује ме лагану у трагедију. То нисам очекивала. То је и за мене било изненађење.

Интересантна су решења на почетку представе када глумци из позиције лутке почињу представу. Како сте дошли на ту идеју?

-Хтела сам да развијем један други план иза овог плана Стеријине приче, да покажем да се нешто друго дешава што ми не видимо. Цео тај свет, та два глумца који извлаче глумце из оних кутија и распакују те лутке и анимирају, у суштини се провлачи кроз ову представу све време. То је један други свет који постоји, то је тај свет завере неке коју ми не видимо тачно шта је до пред крај. Он постоји, али ми тек у одређеним тренуцима примећујемо

да је видљив. Губи нам се. Нисмо сигурни да постоји. О да, постоји, и не само да постоји него он преузима команду над овом представом на неки начин.

Јел било оптерећење радити ово дело које је било толико пута извођено у многим позориштима?

-Јесте, ја сам се отимала. Рекла сам, хајде нешто друго. Двадесет година сам живела у Канади, хајде да донесем неку другу причу и повежем два света на неки други начин.

Да ипак ради ово дело, каже, одлучила је после одлуке да још једном прочита како би себи дала још аргумената да не треба да ради Кир Јању.

-Уосталом, после Егоновог Кир Јање који је први дотакао трагедију у овом комаду сматрала сам да ми је требало још храбрости да се упустим у све ово. У том задњем читању почела сам да добијам идеје и слике и видела сам текст на другачији начин. Онда сам рекла себи да можда све то друго нешто што носим са собом из неког другог света у ком сам живела, можда може у неку естетику да се повеже и са Стеријом. Решила сам да пробам да видим како то функционише.

Каква су очекивања од овогодишњег фестивала?

-Први пут сам на фестивалу. Била сам овде као глумица кад смо снимали серију “Вук Караџић”. Сала је одлична, има јако добру акустику, публика је одлична и изузетно ми је драго да је представа део овог фестивала- каже Варагићева.

Денис Ранђеловић

ДИРЕКТОР КРАГУЈЕВАЧКОГ ТЕАТРА МИЛОШ КРСТОВИЋ О “КИР ЈАЊИ” И ФЕСТИВАЛУ

Трудимо се да имамо класике на репертоару

“Ово је већ друго Стеријино дело које је на нашем репертоару у последњих неколико година. На овој функцији сам од скора. Стављање Кир Јање на репертоар био је план претходне управе. Иначе се трудимо да имамо класике на сцени. На радост публике и ансамбла у самом процесу рада, мислим да смо врло успешно, макар по реакцијама публике, извели ову представу. Радује ме што је била пуна сала, да је била овако добра публика и да је овако добро примила представу. То је оно што је најбитније на овим сусретима јер ми ово на крају све радимо због публике. Радује ме и да је ансамбл овако здушно играо, лепо, колективно. Радује ме што сам у Пироту”, каже директор Књажевско-српског театра из Крагујевца Милош Крстовић.

Рекли сте да се трудите да имате класике на сцени и да је ово друго Стеријино дело на репертоару Вашег позоришта у последњих неколико година. Трудите ли се да свака наредна представа буде неко ново читање тих дела?

- Ова представа, Кир Јања, је једно модерније читање које је у

контексту овог времена. Редитељка је тако поставила. Увек треба прилагодити овом времену и наћи неки позоришни језик који је близак данашњој публици. Мислим да је то редитељка у овој представи успешно урадила.

Прошле недеље су у вашем позоришту завршени “Јоакимови дани”. Шта за најстарије српско позориште значи Фестивал “Јоаким Вујић”?

-Ми смо традиционално, већ годинама, на овим сусретима. То је за нас прилика да се сретнемо са колегама из других позоришта, да разменимо искуства, енергије, да попричамо и негде што би рекле ове старије колеге узмемо неки пелцер, да видимо како то друга позоришта раде. Имам прилику да

овде будем све време на позив домаћина. Раније су сви били све време на фестивалу па је то имало неку другу димензију. Глумци су међусобно гледали своје представе. Јоакимови дани су ревија у част домаћем писцу и одржавају се у оквиру обележавања дана града Крагујевца- каже Крстовић.

Денис Ранђеловић

ШАБАЧКО ПОЗОРИШТЕ

РЕВИЗОР ЗА ЈУГОИСТОК

РЕЧ СЕЛЕКТОРА

Политика је централно место и гротескне Басарине парафразе Гогољевог Ревизора. У овом случају синтагма „политика као судбина“ добија другачији смисао, претвара се – баш као што је то случај и са нашом стварношћу – у лакрдију, у игру чију логику не одређује преки налог времена, па ни друштвене околности, него најличнији интереси карикираних драмских јунака, заточених у свој мали и у жабоквечину претворени паланачки микрокосмос. Суочени са актуелном паролом дана која гласи „Идемо у Европу“, попут Гогољевих јунака који престрављени дочекују „ревизора“, и ови наши паланчани заправо откривају наличје овдашњег европејца. Парафразирајући Гогоља Басара испишује црнохуморну сатиру, а редитељ представе Марко Торлаковић доследно следи пишчеве интенције и погађа право у центар.

Режија: Марко Торлаковић
Сценографија: Сташа Јамушаков
Костимографија: Драгица Лаушевић
Дизајн звука: Илија Ђорђевић

ИГРАЈУ:

Карагаћа: Владимир Милојевић
Земљак: Слободан Петрановић-Шарац
Ордагићка: Деана Костић
Субашић: Синиша Максимовић
Радаковић: Милош Војновић
Драги: Боривој Божанић
Милијана: Анета Томашевић
Маријана: Драгана Радојевић
Боби: Страхиња Баровић
Џо: Никола Брековић
Тоза: Марко Рибич
Драгица: Кристина Пајкић
Дечак: Павле Николић

РЕЧ ПОЗОРИШНОГ КРИТИЧАРА

„СВЕ СОС МЕРА“

Ј.С.Поповић: „Кир Јања“, редитељка Драгана Варагић,
Књажевско српски театар, Крагујевац

Пише: **ДРАГАНА
БОШКОВИЋ**

Ако се препорука из наслова овог текста, једна од најпознатијих из дела Јована Стерије Поповића узме за озбиљно, интервенција Драгана Варагић у Стеријином „Кир Јањи“ би изашла из тог оквира. Футуристичка сценографија /сценограф Лана Шкундрић/ и два роботизована послужитеља, који су и пандури /Ђорђе Симић и Младен Кнежевић/ јесу зачудни, али, после првог шока, у даљем току представе, немају драмску сврху. Да ли ликови излазе са сцене на својим ногама, или улазе у фиоке, постаје ирелевантно, ако то не исходи у драмској радњи /као она пушка у Чеховљевој напомени, која, ако у првом чину стоји на зиду, у трећем мора да опали/.

Миодраг Пејковић, као Кир Јања је врло добар. Он, уз онај тако битни грчко српски језик, носи и све оне јарке особине, којима га је Стерија почастио: опоменут претходним губитком, параноичан, забринут, чуваран, љубоморан,

стар...Његова компулсивна штедња је и „жал за младост“, он зна да га само лова спасава код Јуце од „бруке старости“, и да му је једини друштвено уважен адут у туђини...Скретање радње на Јуцину прељубу са Кир Димом, не само да ова драмска структура не подржава, него делује јефтино и отупљује Стеријину оштрицу, која варира мотив старачког трагикомичног тврдичлука још од римске комедије /Менандар, Плаут, Молијер, Држић.../. А значај овог мотива је крајње универзалан: сексуална фрустрација, брига због тога што свет иде ка својој пропасти, странац у туђем свету, усуд губитка, параноја, немоћ човека да се избори са судбином... Стеријанска „мера“ је у „Кир Јањи“ показана у својој супротности /Кир Јањино комично претеривање у штедњи/...

Да завршимо са произвољним „иновацијама“ – футуризам у дизајну, роботизовани ликови, трансформација старог слуге Петра/занимљив Милић Јовановић/, манипулација нотара Мишића /симпатичан Никола Милојевић/, одлазак сада вамп Јуце /маркантна Исидора Рајковић/ са сада не баш старим Кир Димом /разиграни Саша Пилиповић/, скретање улоге кћери Катице /тугаљива Милица Мајсторовић/ ка очигледној жртви насиља над женама – све то резултира крајем, који, као и остало у овој варијанти, никако не стоји.Кир Јања, сам на сцени, очајава.Па, где је ту, онда, поента, кад би тако било и иначе?!

Из овако погледаног Стеријиног „Кир Јање“, чији концепт убрзо почне да замара, јер се понавља, а не напредује, излази да је то одлична монодрама Миодрага Пејковића, који је прави Стеријин Кир Јања, кога знамо, кога волимо да гледамо по ко зна који пут на сцени, и који, такав, има пуно драмско оправдање за свој нови сценски живот.

ИЗА КУЛИСА

НАШ ЛИСТ И ДАЉЕ, КОЈИ ДЕЛЕ ЉУБАЗНЕ ДОМАЋИЦЕ ФЕСТИВАЛА, ИЗАЗИВА ВЕЛИКО ИНТЕРЕСОВАЊЕ ПОЗОРИШНЕ ПУБЛИКЕ. ЖИРИ, ОСИМ ШТО РЕВНОСНО ПРАТИ СВЕ ПРЕДСТАВЕ, СА ПАЖЊОМ ЧИТА И НАШ ЛИСТ, АЛИ И ПУБЛИКА У САЛИ.

ОКРУГЛИ СТО КРИТИКЕ О ПРЕДСТАВИ „КИР ЈАЊА“ КЊАЖЕВАЧКО-СРПСКО ТЕАТРА ИЗ КРАГУЈЕВЦА

Кир Јања као Србија — није глуп али касно пали

На почетку Округлог стола критике на питање водитељке Олге Димитријевић како је одабрала баш Стерију, редитељка Драгана Варагић рекла је да покушала да избегне режирање Стеријиног комада, да је после дугогодишњег боравка у Канади и неког сасвим другачијег живота од живота у нашој земљи, желела да ради нешто потпуно другачије од класика. Међутим, после више читања, схватила је да и „Кир Јања“ може да се прикаже на неки потпуно нов начин.

— Бојала сам се Стерије, све док при последњем читању нисам увидела други ниво реалности. За разлику од доса-

дашњег виђења да је судбина уништила главног лика Кир Јању, код мене је Кир Јања жртва система. Уједно је ово прича и о лажним моралима. Трагична прича. Зато сам и пристала да режирам а да Кир Јања буде трагичан лик, каже редитељка.

Давид Алић поставио је питање да треба да ли нам је жао Кир Јање јер њему јесте, на шта је редитељка оговорила да је баш то желела да постигне.

Миодраг Пејковић, Кир Јања у представи, каже да је његов лик као Србија - није глуп али касно пали.

-Кир Јања је тема за укрштање мишљења. Цела представа је злочиначки подухват коме Кир Јања не може да се одупре. Свако ко се не прилагоди систему постаје жртва што је врло актуелно. Кир Јања први пут није монодрама, каже Пејковић.

Улогу Мишића тумачио је Никола Милојевић који каже да је овај лик негде културолошки дубоко уроњен у нас. Препустио се, како каже, исчитавању редитеља а своју мисао зауздао.

Кир Јања први пут нема шкрињу. Своје благо носи са собом, а када му и то узму, остаје такорећи го. Сав је оденут у своје страсти, чуло се на Округлом столу. Повела се и полемика и око тумачења говора, да ли можда Кир Јања као такав преставља националне мањине, као Грк у Србији али је редитељка истакла да о томе није посебно размишљала нити је желела да нешто потенцира јер је и сама била, како каже емигрант, живећи 20 година у Канади.

-Мени је Кир Јања био важан као човек који одједном све изгуби. Његово слепило да и када иде у погрешно правцу, срља до краја. Пре него смо последњу сцену радили, сатима смо седели

и причали и урадили је из прве, каже редитељка.

На питање Олге Димитријевић, какав је положај жена у бездушном свету, јесу ли монете за поткусуривање, Исидора Рајковић, у представи Јуца каже да је супруга Кир Јање, коју она игра је жена, која хоће да завољи своје потребе, сад и одмах. Она представља и причу о љубави, колико је тешко наћи љубав у таквом свету. Зато и пропада породица, јер није поента бити уз човека само онда када је добро. Како каже Исидора,

Јуца показује како човек лако посустаје и креће у задовољење својих потреба, потребе за храном, гардеробом, новцем.

Милица Мајсторовић која тумачу улогу Катнице која, како се чуло на Округлом столу, представља генерацију младих који нису ни за шта криви а својим рођењем постају жртве система. Врло емотивно је доживела, сву трагикомуку свог лика, па умало није дошло до суза током дискусије.

Давид Алић се још једном укључио у дискусију и поставио питање о сценографији и зашто је она баш таква. Некима је такав пут кроз свет, све затворено. Редитељка опет сценографијом, како је рекла, жели да прикаже простор који је херметички затворен, али да иза зидова који су са свих страна постоји неки други, потпуно другачији свет. Као таква, сценографија је моћна, страшна, крије тајне и не можемо јој нико ништа, рекла је Варагићева.

Маријана Вучић Ћирић

ГЛУМЦИ О ПРЕДСТАВИ „КИР ЈАЊА“

Публика била Ђоковић, све што смо хтели, вратила назад

Главне актере представе „Кир Јања, Исидору Рајковић која је играла Јуцу и Миодрага Пејковића који је тумачио лик Кир Јање, после представе питали смо колико је било захтевно радити на овој представи, да ли су задовољни публиком у Пироту и каква су њихова очекивања на овогодишњем Фестивалу.

ИСИДОРА РАЈКОВИЋ, ЈУЦА

Жена која има све али хоће још

-Велики изазов је ставити класичан текст у други контекст, а увек је под знак питања хоћете ли успети у томе. А Јуца је по први пут жена која има све, али хоће још. Не превара ради преваре, него жена која има оправдања јер од свог мужа не може добити оно што жели. С друге стране, кроз представу се прожима прича о завери у којој и сама учествује. Драго ми је када чујем од људи да се све то, у овом лику, спонтано посложило и то сматрам највећим успехом, каже Исидора Рајковић.

Како сте задовољни реакцијом публике?

-Сасвим сам задовољна. Када нисте сигурни како глумите,

реакција публике и аплауз вам потврде како радите посао. Сваки пут са најлепшим емоцијама долазим пред пиротску публику јер сам управо у овом граду, на Фестивалу добила награду као најбоља млада глумица. Зато ми долази у Пирот пуне значе, а Фестивали да се видимо са колегама. Када сте у послу, као ја неких 15 година, онда вам је сусрет са колегама и размена искустава, најважније на Фестивалу, каже глумица Рајковић.

МИОДРАГ ПЕЈКОВИЋ, КИР ЈАЊА

Галерија прелепих ликова

-Видели сте да ово није монодрама већ галерија прелепих ликова. Сањао сам да играм ову улогу, као и већина глумаца. Надам се да сам бар мало другачији. Трагичнији је у односу на многе мајторе глуме који су радили овај лик али ово је мој начин, наш начин. Публика је вечерас била Ђоковић, све што смо хтели, је вратила назад. Зато су ми утисци феноменални. Очекивао сам да видим пуно колега, каже Миодраг Пејковић.

М.Вучић Ђирић

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ ФЕСТИВАЛА

ПРЕДСТАВЉЕНА КЊИГА “НОВА СРПСКА ДРАМА 2007-2015”

Стеријино позорје је 2006. године осмислио конкурс за савремени домаћи драмски текст на коме награђујемо најбољи и то у циљу афирмације и промоције савремене српске драмске књижевности јер је Стеријино позорје утемељено управо на афирмацији те савремене драме, почиње разговор за наш лист Мирослав Радоњић, директор Стеријиног позорја.

Шта је све обједињено у књизи “Нова српска драма 2007-2015”, чији је приређивач Зоран Ђерић?

-Када смо расписали конкурс идеја нам је била да победнички текстови на том конкурс буду објављени и у часопису Сцена који издаје Стеријино позорје, да буду преведени на енглески језик и да Стеријино позорје поставља те текстове у копродукцији са другим позориштима на нашим сценама. Сви ови текстови осим једног су до сада изведени. Одлучили смо да ове године текстове објединимо у једну књигу условно речено антологију јер су различити жирији доносили одлуку о наградама и да и на тај начин још једном укажемо на важност савремене домаће драмске књижевности за развој нашег позоришта уопште и да афирмишемо на још један начин ове ауторе.

Књига обухвата девет текстова који су проглашени за најбоље на претходних девет конкурса.

-Врло су разноврсни, и у поетичком и у естетском смислу врло различити. Има ту текстова који су писани као класични драмски текстови и има текстова који су на прагу постдрамске поетике. Аутори су различите генерације. Имамо Љубишу Вићановића који је 1954. или 1955. годиште до млађих као што су Олга

Димитријевић и Маја Пелевић. Дакле, врло разнолики текстови, текстови који се базирају на различитим драматуршким праксама. Мислим да је та разноврсност једно од богатстава наше савремене драмске књижевности. Наравно и у тематском и у жанровском погледу то су разнолики текстови и пружају преглед шта је све било најзначајније на нашим конкурсима. Сваке године је стизало стотинак текстова, каже Радоњић и додаје да је од око 900 пристиглих обједињено девет најбољих по одлукама жирија.

Планира ли се и наставак у будућности?

-Ово је нешто што је условно антологија, јер су приређивачи чланови жирија конкурса. Наставићемо да расписујемо конкурсе сваке године за савремени домаћи драмски текст и на тај начин афирмишемо наше драмско писмо, објављујемо текстове у нашем часопису Сцена и на српском и на енглеском језику и онда ћемо их за десетак година поново објединити у једну јединствену књигу и на тај начин поцртати важност ове области позоришне уметности код нас-каже Радоњић.

Стеријино позорје је објавило класичну Антологију савремене српске драме. Приређивачи су Весна Језеркић и Светислав Иванов. Обухваћен је период од 1995. до 2005. године. То је била антологија у две књиге.

Д. Рањеловић

РЕЧ ПОЗОРИШНОГ КРИТИЧАРА

Имаш ли уво да чујеш, имаш ли памет да разумеш?

Кир Јања, режија Драгана Варагић, Књажевско-српски театра Крагујевац

Пише: НАТАША ГВОЗДЕНОВИЋ

Представу “Кир Јања” у режији Драгана Варагић и извођењу крагујевачког Књажевско српског театра гледали смо јуче, четврте фестивалске вечери. У представи играју Миодраг Пејковић који свог Кир Јању игра са пуно страсти, упечатљиво, пред собом видите једног истинског среброљупца који вам буде чак драг, јер је нобично жив у својој страсти. Јуцу Кир Јањину жену Исидора Рајковић гради кроз врло себичну, сведену на импулс, неспремну да се обузда, у суштини сву предану нискости, док је Катица Милице Мајсторовић чиста, добронамерна, инструмент у рукама других у суштини једно занемарено дете са којим се поступа као са предметом. Никола Милојевић оноси нам Мишића који је хладан, површан, слаткоречив и наравно користољубив. Милић Јовановић је прав понизни слуга Петар који свога

господара који га кињи, презире. Саша Пилиповић као Кир Дима вешто употпуњује слику Кир Јањиног света, као и хладни извршитељ пандури Ђорђе Симић и Младен Кнежевић. Оно што је рекао након представе глумца Миодраг Пејковић да ово није представа у којој постоји само Кир Јања, условно речено, је истина- овде читав глумачки тим на сцени слика свет Тврдице, знајући да се све у свему огледа, упаво свет о томе од игре ствара јасну слику. Лик Тврдице је један од оних карактера који несметно путују кроз времена, имамо утисак да је шкротст вазда иста и увек човека насмеје и престрави. Редитељка Драгана Варагић причу о Кир Јањи смешта у време у којем је писана, но, у простор који је сачињен од белих коцки, безличан, у један оквир - ограничавајући као и стварност јунака, са пуно тајних фиока указује да је ту пуно тога под тепихом. Она својом режијом указује управо да је Кир Јања такав какав је, среброљубив и шкрт, јер га сви око њега чине таквим. Тај несретни грчки трговац који је у иностраној земљи, у слици је коју гради један свет -површан, лакоислен, а срца ту скоро да нема. Драгана Варагић једним једноставним јасим решењем, транспонује јунаке у наше време- они на сцени спакују своје костиме које припадају Стеријином времену у један кофер и нађу се пред нама у савременој одећи. А прича? Прича се наравно наставља тамо где је стала, јер линеарно време је овде тек оквир кроз који наши јунаци путују. Страшан је крај у којем Кир Јања сам увиђа да је у горком и опаком свету са којим како год да играте- бићете преварени, јер сте само део једног суровог система у којем су и они који себе доживљавају ко победнике, заправо жртве, јер су предани својим испразним животима. Редитељка нам јасно доноси слику скученог света, препреденог, у потпуности лишеног емпатије. Зато гледаоца и насмеје и освежи Кир Јања који је наиван у својој среброљубивој страсти. Сценографија Лане Шкундрић овде даје посебан рам, она надграђује причу, тачно је дефинише- у хладноћи, ригидним белим коцкама, иза којих се ко зна шта крије. Кореографија Бојане Робинсон подцртава стања јунака- најпре код Катице која је ту само предмет коју заправо нико не види, не чује, покрет указује на скученост и безизлазност места на којем је. Имаш ли уво да чујеш имаш ли памет да разумеш? – пита нас Стерија са сцене и то питање заиста одзвања кроз сва времена до нас који смо седели у гледалишту пиротског Народног позоришта јуче. На представу сам дошла знатижељна како ће овога пута бити ипричана прича коју добро знамо. Редитељка Драгана Варагић и глумци Књажевско српског театра у Крагујевцу су нам прецизно и без остатка говорили из наш тврде стварности о свету којем сви ми припадамо.

РЕЧ ПУБЛИКЕ О “КИР ЈАЊИ”

— Представа је супер. Одушевљени смо. Главни глумца је био феноменалан. Перфектно изведено, кажу Бојан и Симонида Војинов.

— Изванредан сценски доживљај пре свега. Сценографија је толико ефикасна и представа у целини, каже Надежда Ћирић

— Врло интересантно и пријатно. Сасвим освежавајућа, а тема увек вечна, каже Ивица Пијанец.

— Представа је врло занимљива због тога што је то један нови приступ Кир Јањи, Молијеровом Тврдици. Мислим да су Крагујевчани оправдали очекивања која је пиротка публика имала од њих, каже Томислав Г Панајотовић.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

У оквиру пратећег програма за сутра је заказана промоција књиге “Првих пет” — драме награђене на фестивалу првоизведених представа у Алексинцу. Приређивач је Миливоје Млађеновић. О књизи ће говорити, осим приређивача и Александар Милосављевић, Грујица Вељковић и Милош Паовић. Промоција је у 18 сати.

АКРОНИМ ФЕСТИВАЛА

КИР ЈАЊА, ШКОТИ И ПИРОЋАНЦИ

Кир Јања, тврдица, стипса, а злуради често кажу и - Пироћанац.

Интересантно је како смо ми као народ познат по штедљивости и рационалности преко ноћи постали познати као – циције.

Рота, алијас Милорад Јанковић, мој отац, био је дописник „Политике Експрес“ од њеног оснивања давне 1963. године. Ова новина је средином седамдесетих година прошлог века покренула такмичење „Турнир духовитости“, у којем су се из дана у дан, из недеље у недељу, из месеца у месец, такмичили многи градови ондашње СФРЈ. По нокаут систему. Победник иде даље.

Јовановић Слободан, тадашњи главни и одговорни уредник и Александар Саша Пајић, шеф реклама у „Експресу“, обавестили су целу дописничку мрежу да како знају и умеју покрену градове у којима живе да учествују на овом „Турниру“.

Али како почети, на коју се тему шалити. Ужичани су били Ере, Шапчани – чивијаши, а ми Пироћанци – без идентитета. Миодраг Трта Симоновић, Душко Ћирић, Ранко Антић, Томислав Г. Панајотовић и многи други су радили на „мапирању“ Пирота.

Његово величанство „Случај“. У то време се Пирот побратимио са Единбургом из Шкотске. На једној вечеринки, у кафанској атмосфери испричан је „иницијални“ виц. Ви Шкоти и ми Пироћанци смо живели заједно, док вас нисмо протерали из Пирота јер сте били много расипни....

А надаље је све ишло само. Појавио се Лане Готовић у филму „Тесна кожа“ као Срећко Шојић, „Рокери са Мораву“ су снимили песму „Пироћански ћа-ћа-ћа“, а ми смо у великом финалу „Турнира духовитости“, на београдском Сајму, давне 1979. године, прихватили да носимо „крст“ који и данас носимо. Да целом свету својом гостољубивошћу доказујемо да нисмо циције, тврдице, шкртице ни Кир Јање.

Пише : Драган
Јанковић Рота

БЕЛЕЖИМО

АУДИО ВИЗУЕЛНИ ПЕРФОРМАНС СТУДЕНАТА

Пре почетка синоћне представе, поклоници позоришне уметности имали су прилике да видео аудио-визуелни перформанс четворице студенета Факултета драмских уметности из Београда, са катедре за дизајн и звук. Са циљем да се фасцинира публика и прикаже уживо нешто што се врти на интернету.

Студент из Београда, Андреј Ристевски каже да су хтели да искористе присуство великог броја посетилаца Фестивала и да покажу да звук не треба тако олако схватити јер свакодневно слушамо разне звукове.

-Желели смо да звук пренесемо на занимљив начин и направили звучну скулптуру и две звучне инсталације, каже Пироћанац Марко Филиповић, студент треће године.

Помоћ су имали и од глумца пиротског Позоришта Александра Алексића. Показали су како вода променом фреквенције иде уназад, како звучи цбрчање током пржења меса у тигању и друге интересантне звукове. Није изостала ни шала на рачун младог Алексића да ако “пропадне” као глумац може да буде кувар јер је сланину у тигању изврсно испржио.

М.В.Ћ.

